

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010061
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1621010061.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného X. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. apríla 2022 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

X. O., narodený XX. E. XXXX v Q., trvale bydliskom č. d. XXX, XXX XX B. J., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

sa uznáva vinným, že

1) od doposiaľ presne nezisteného času avšak minimálne od mája 2018 až do 06.40 h dňa 09.07.2019, kedy bol zadržaný, si od doposiaľ nezistených osôb v okrese Malacky na doposiaľ bližšie nešpecifikovaných miestach opakovane neoprávnene a bez povolenia zadovážoval omamné a psychotropné látky zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v účinnom znení do II. skupiny psychotropných látok, najmä metamfetamín alebo iné doposiaľ neznáme omamné a psychotropné látky, pričom tieto neoprávnene prechovával v rodinnom dome vo B. J. č. XXX, v rodinnom dome vo B. J. č. XXX a následne po vzájomnom predchádzajúcom telefonickom dohovore sa obvinený stretol na vopred dohodnutých miestach v okrese Malacky a jeho okolí, najmä pred rodinným domom v obci B. J. č. XXX, pred rodinným domom v obci B. J. č. XXX, ďalej na P. ulici vo B. J., na benzínovej pumpe vo B. J., na parkovisku pri cintoríne vo B. J., kde omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín) predával alebo bezodplatne dával konečným konzumentom X. P., nar. XX.XX.XXXX, minimálne jedenkrát mesačne predal 1 kubík pervitínu po 60,- Eur približne od mája 2018, Y. F., nar. XX.XX.XXXX, približne jedenkrát za 2 mesiace predal 1 až 2 čiary po 20,- Eur od začiatku roka 2019, Q. B., nar. XX.XX.XXXX, minimálne od apríla 2019 bezodplatne poskytol dva až trikrát pervitín, J. W., nar. XX.XX.XXXX, predal pervitín približne 4 až 5 krát do týždňa 1,5 kubíka po 90,- Eur približne od marca 2019, S. V., nar. XX.XX.XXXX, vo februári 2019 dve čiary pervitínu za 15,- Eur, rovnako tak v uvedenom období metamfetamín predával alebo inak zadovážoval aj iným doposiaľ nestotožneným osobám, a tiež si obvinený rovnako metamfetamín zadovážil v presne nezistenom čase od presne nezistenej osoby a prechovával ho až do 04.30 h dňa 28.04.2019, a to v plastovom vrecku obsahujúcom béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 95 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou 75,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 71 mg absolútneho metamfetamínu, ako aj v plastovom vrecku s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 1.543 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou 30,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 471 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá podľa hmotnostného kritéria minimálne 16 obvykle

jednorazovým dávkam drogy, a to až do 28.04.2019 približne do 04.30 h, kedy tieto drogy podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2020 dobrovoľne vydal v Bratislave na Obvodnom oddelení PZ Devínska Nová Ves, Na Grbe 2, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

2) dňa 23.01.2021 v obci Studienka od doposiaľ nezisteného času približne do 22.50 h viedol motorové vozidlo značky U. U evidenčného čísla BL XXXLT, ktoré vychádzalo z vedľajšej cesty na hlavnú cestu pri rodinnom dome č. 3, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Malacky, pričom toto vozidlo viedol aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. OT/52/2019 zo dňa 30.04.2019, právoplatný dňa 30.04.2019 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 3 roky, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/108/2020 zo dňa 24.04.2020, právoplatný dňa 24.04.2020, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky, rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách sp. zn. OPR-P-436/MA-ODI2-2018 zo dňa 28.01.2019, právoplatným dňa 08.03.2019 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov a rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách sp. zn. OPR-P-70/MA-ODI2-2019 zo dňa 07.06.2019, právoplatným dňa 27.06.2019 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov, ktoré začali plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti týchto rozhodnutí o priestupkoch, pričom doba výkonu týchto trestov a doba zákazu činnosti v čase spáchania skutku neuplynula, o čom obvinený vedel,

teda

v bode 1) rozsudku

neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

v bode 2) rozsudku

maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a štátneho orgánu o zákaze činnosti,

čím spáchal

v bode 1) rozsudku

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona,

v bode 2) rozsudku

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá

za skutok v bode 1) rozsudku

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II z 24. apríla 2020, sp. zn. OT/108/2020, právoplatnom dňa 24. apríla 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks čierna digitálna váha, ktorá sa nachádza na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, Odbore kriminálnej polície, pod ČVS: KRP-252/1-VYS-BA-2019.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

Za skutok v bode 2) rozsudku

súd podľa § 44 Trestného zákona

upúšťa

od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, vrátane trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu po dobu 4 rokov, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 04. októbra 2021, sp. zn. OT/159/2021, právoplatným dňa 04. októbra 2021, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 02. februára 2021 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 02. februára 2021, č. 1Pv/159/19-1106-115, na X. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku pod bodom 1). Vec je na súde vedená pod sp. zn. 1T/9/2021.

Dňa 29. marca 2021 bola tunajšiemu súdu podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Malacky z 29. marca 2021, č. 1Pv/50/21/1106-8, na X. O. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku pod bodom 2); vec bola pôvodne vedená pod sp. zn. 1T/20/2021.

Uznesením Okresného súdu Malacky z 30. marca 2021, sp. zn. 1T/20/2021, došlo k spojeniu trestnej veci sp. zn. 1T/20/2021 s trestnou vecou sp. zn. 1T/9/2021.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný X. O. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v oboch obžalobách č. 1Pv/159/19/1106-115 a č. 1Pv/50/21/1106-8. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k týmto skutkom zisťoval, či obžalovaný:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktorý sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestných činov, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určité trestné činy, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznání viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznání viny zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom pod bodom 1) vo výrokovej časti rozsudku, a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom pod bodom 2) vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a prípadného ochranného opatrenia, a to oboznámením znaleckého posudku č. 09/2020 znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vypracovaný MUDr. P. Q. č. I. 386 - 391, ďalej oboznámením zápisnice o vykonaní domovej prehliadky č. I. 109 - 111, aktualizovaného odpisu registra trestov, centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 13. apríla 2022, spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/108/2020, z neho najmä trestného rozkazu č. I. 65 - 66, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 04. októbra 2021, sp. zn. 0T/159/2021, a spisu Okresného súdu Malacky, pôvodná sp. zn. 1T/20/2021, z neho najmä uznesenia o vznesení obvinenia vrátane doručky č. I. 4 - 6.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Čo sa týka trestu za skutok pod bodom 1) výrokovej časti rozsudku, súd pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznávaný vinným a

ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 2 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Vzhľadom na to, že obžalovaný spáchal uvedenú trestnú činnosť skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iný jeho trestný čin a to v danom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 24. apríla 2020, sp. zn. OT/108/2020, právoplatným dňa 24. apríla 2020, doručeným obžalovanému dňa 24. apríla 2020 (§ 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (ktorého sa dopustil dňa 21. apríla 2020) a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Trestného zákona). V danom prípade najprísnejšie trestným zo zbiehajúcich sa trestných činov je obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov, nakoľko vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/108/2020 za uvedený prečin je rozpätie trestnej sadzby odňatia slobody až na 2 roky.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Priťažujúcu okolnosť súd zistil tiež jednu - recidívu [§ 37 písm. m) Trestného zákona], pretože obžalovaný má v odpise evidovaných 5 záznamov, z nich 3 odsúdenia sú pred obdobia dopustenia sa stíhaného skutku a hoci v rámci prvých dvoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, naposledy - pred dopustením sa prejednávanej a v súbehu spáchanej trestnej činnosti - bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 30. apríla 2019, sp. zn. OT/52/2019, právoplatným dňa 30. apríla 2019, pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený pôvodne podmiennečný, neskôr premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Súd u obžalovaného nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov), pretože spáchanie druhého (a viacerých) trestného činu ako priťažujúcej okolnosti sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom (resp. obzvlášť závažným zločinom), aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie druhého trestného činu popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa uvedeného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej

časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2, resp. § 42 ods. 1 Trestného zákona). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Nakoľko obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest za 1 obzvlášť závažný zločin a 1 prečin (z odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 24. apríla 2020, sp. zn. OT/108/2020), bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona upraviť trestnú sadzbu aplikáciou asperačnej zásady. V tejto súvislosti je ďalej nutné uviesť, že Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, publikovaným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 428/2012 z 28. novembra 2012 bolo vyslovené, že § 41 ods. 2 Trestného zákona slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 ústavy ustanovenie § 41 ods. 2 slová „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ Trestného zákona dňom vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s ústavou, stráca po 6 mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu ústavného súdu vyplýva, že citovaná časť § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Trestného zákona je nielen v nesúlade s ústavou, ale taktiež dňom publikácie nálezu v zbierke zákonov stratila účinnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené citované ustanovenie už nie je platné ustanovenie.

Nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u obžalovaného v pomere 1:1, nedochádza tým pádom k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, alebo § 38 ods. 4 Trestného zákona, avšak zároveň je v zmysle vyššie uvedeného potrebné vykonať úpravu trestnej sadzby aj podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, čím došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby v rámci asperačnej zásady, pričom v tomto prípade sa horná hranica trestnej sadzby uvedená v osobitnej časti Trestného zákona zvyšuje o jednu tretinu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby, teda v danom prípade o 5 rokov (15 rokov : 3 = 5 rokov). Uvedeným postupom došlo k úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 10 rokov do 20 rokov.

Po vzhliadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovaného, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého kľúčovým v danom prípade bolo, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval - súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie oprávneného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu primerane R 12/2017).

Pri ukladaní trestu súd okrem osoby obžalovaného zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti jeho nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na rozsah činu aj z pohľadu piatich osôb, ktorým distribuoval drogy, z pohľadu doby páchania, a aj z pohľadu uňho nájdených dávok drogy. Tieto okolnosti sú už ale subsumované do kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu kladeného obžalovanému za vinu. Na druhej strane obžalovanému nepriťažilo, že obžalovaný obchodoval s drogami a tieto prechovával bez toho, aby bol v minulosti odsúdený za

drogovú trestnú činnosť. Zároveň je potrebné poukázať na v tejto chvíli celkovo už 5 záznamov v odpise registra trestov, ohľadom ktorých platí to, čo je uvedené vyššie v rámci odôvodnenia priťažujúcej okolnosti týkajúcej sa recidívy obžalovaného. Čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť (úmyselné ublíženie na zdraví), za výtržníctvo a 3 x za trestnú činnosť týkajúcu sa rušenia činnosti orgánov verejnej moci (prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia). Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovaného ide stále o človeka vo veku, ktorý aj po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, okolnosti prípadu a osobu páchatel'a a tiež ustanovenia zákona je súd zároveň toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to skôr odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody v maximálne možnej miere, teda o celú jednu tretinu, konkrétne na 6 rokov a 8 mesiacov [120 mesiacov (10 rokov) : 3 = 40 mesiacov; 120 mesiacov - 40 mesiacov = 80 mesiacov (6 rokov a 8 mesiacov)]. Uvedený 80-mesačný trest (rešpektujúci aj druhú vetu § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatel'a a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II z 24. apríla 2020, sp. zn. OT/108/2020, právoplatnom dňa 24. apríla 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného na výkon trestu súd aplikoval § 48 ods. 2 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a nie maximálnym [§ 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona], nakoľko pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a súčasne je súd toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia lepšie zaručená.

Nakoľko obžalovanému bol uložený súhrnný trest, súd musel v súlade s § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložiť (zopakovať) trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, nakoľko taký trest bol uložený už skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 24. apríla 2020, sp. zn. OT/108/2020, právoplatným dňa 24. apríla 2020 a súčasne tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Trestného zákona.

Obžalovanému súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ho odsúdil za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd uložil vo výmere 1 roka.

Čo sa týka trestu za skutok pod bodom 2) výrokovej časti rozsudku (samostatný trest, resp. výrok o treste, z dôvodu spáchania skutku z obžaloby č. 1Pv/50/21/1106-8, po právoplatnom odsúdení za inú trestnú činnosť obžalovaného), súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečiny, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Trestného zákona) až na 2 roky. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako v predchádzajúcom výklade, aj na tomto mieste súd poukazuje na § 42 ods. 1, ods. 2 prvá a druhá veta Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo

nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchateľ spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchateľov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchateľa.

Súd primárne vychádzal z toho, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 04. októbra 2021, sp. zn. OT/159/2021, právoplatným dňa 04. októbra 2021, uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 roky, pričom skutok v danej trestnej veci bol spáchaný dňa 02. októbra 2021 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo 04. októbra 2021, sp. zn. OT/159/2021, bol obžalovanému doručený dňa 04. októbra 2021, s účinkami v zmysle § 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným v prejednávanej trestnej veci, bol spáchaný dňa 23. januára 2021, pričom bolo zistené, že skutok v prejednávanej trestnej veci je spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkom z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 04. októbra 2021, sp. zn. OT/159/2021, a preto je nutné za ne uložiť obžalovanému jeden jednotný súhrnný trest, resp. upustiť od uloženia súhrnného trestu. Súd dodáva, že nejde o pokračovací trestný čin, za ktorý by bolo potrebné uložiť spoločný trest, nakoľko obžalovaný pokračoval v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia (09. februára 2021), preto sa posudzuje také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok (§ 122 ods. 10, ods. 13 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému napokon vychádzal z § 44 Trestného zákona, ktoré ustanovuje súdu možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu obžalovaného, ktorý prejavil úprimnú ľútosť, jeho postoj k spáchanému trestnému činu, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti postačia, aj vo vzťahu ku skutku uvedenému vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom 2), tresty uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 04. októbra 2021, sp. zn. OT/159/2021, právoplatným dňa 04. októbra 2021, pričom uvedené tresty, týkajúce sa obžalovaného, možno považovať za primerané vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.